

lig 2 $\frac{1}{4}$ Kr. pr. Individ, hvor de end ho, til Tabet ved den nuværende Banedrift — det er Banestatten her — saa faar man ved det System, der nu følger, aldrig nogen Bane paa en saadan Strækning som Døsherre; man kan nemlig der ikke udrede de dertil svarende Udgifter, og det bør man tilvisse heller ikke paalægge en saadan Egn, saa vist som vi ere samme Lands Børn Allesammen. Altsaa, billigere System og en retfærdigere Fordeling af Byrderne — hvis Statskassen ikke udreder det Hele. — Hvad angaar Forslagene under f., g. og h., saa ville de skabe Jernbaner paa ca. 6—7 Mil i Nordsjælland. Jeg skjønner ikke rettere, end at man fra Behoernes Side i Almindelighed med Rimelighed kunde forlange, at for saa vidt der bliver Baner i disse Egne, bliver det ikke til Præjudice for nogen af de paagjældende Kjøbstæder, Hillerød og Frederiksbund, og tillige maa man søge at naae to af de mest betydningsfulde Fiskesteder, Sundsted og Gilleleie, ligesom jeg i det sydlige Sjælland har bragt i Forslag med Hensyn til Kallehave. Systemet for disse Baner har jeg allerede angivet, det er ikke ubekendt, det er kun en Fastslaaen af Hovedretningerne, medens det Andet skal bestemmes nærmere ved Lov. — Jeg nævnte for stadigvæk Punkt 16 blandt Vædringsforslagene; det samme Forslag om Befosningen ved Slagelse—Næstved Banen er nævnt som § 7 i mit første Vædringsforslag. Det er altsaa det, jeg skulde have henvist til, i Stedet for til Nr. 16. — I § 9 har jeg tilladt mig at fremsætte den Anskuelse, at naar man nu lod disse Baner under a., b. og ligeledes under c. gaa uden at bestemme noget Tilskud fra Kommunerne, saa vare disse dermed ikke værneede imod at komme til at hve saadant Tilskud, hvis man gif ind paa det System senere at kunne forlange af andre Egne i Landet, f. Ex. Sjælland og Jyn, at hve Tilskuddet; thi da kunde man samtids i Følge en saadan Paragraf, hvorved man har varstøet de Vedkommende, tage Bestemmelse om, at de ogsaa deltagte i Ledelsen af Statskassens Byrder til Jernbanen. Naar jeg nævnte 60,000 Kr. pr. Banemil, kan Somme maasse finde dette for høit, men i intet Tilfælde maa det overstige det. Jeg har tilladt mig i Underædringsforslaget under Nr. 6 til denne Paragraf at udtruffe min Tanke noget nærmere angaaende Tilskud, ogsaa for derved at faae Ret til her nærmere at nævne det. Det er altsaa for det Første et Maximum af 60,000 Kr. pr. Banemil. Det kan ikke falde Nogen for Brystet, mindst i Folkethinget; thi Folkethinget har jo paalagt Afsens og Omegn

90,000 Kr. pr. Mil, Faaborg, Thy, Salling m. fl. Egne 80,000 Kr. pr. Mil, og en Egn som den fattige Lemvigegn har det paalagt meget, meget Mere, thi Staten har der kun givet 80,000 Kr. pr. Mil, og Resten har man ladet Egnen betale selv; Odense—Bogens Egnen, Aarhus—Hou, Horsens—Sjælsminde Banen og de øvrige har man slet ikke givet Noget uden Halvdelen af Expropriationen. Saaledes er Tilskuddet steget her ved Love, vedtagne i Folkethinget, fra 80,000 Kr. og op til saa godt som hele Anlægskapitalen, saa naar vi sætte for sjællandske Baner „ikke over 60,000 Kr.“, ser man, at det er ikke noget saa Urimeligt. Naar jeg har tænkt mig, at disse 33 Mil Baner, som jeg har nævnt her, rundet opad vilde koste med Dampfærge og det Hele 10 Millioner Kroner — det vil sige byggede paa sparsommelig Maade — med Expropriation, da vil Tilskuddet jo ikke udgjøre Mere end c. 2 Millioner, og naar de fordeles paa 25 Aar, som jeg har foreslaaet — ikke 15 Aar, som for de andre, altsaa billigere end andet Steds — og fordeles over hele Sjælland med Kjøbstæder, da vilde det blive en temmelig let Byrde og en Byrde, der i Lethed ikke taaler Sammenligning med den, man allerede har paalagt mange Egne i Landet og tilvisse vil komme til at paalægge andre Egne ogsaa, hvis man ikke med Hensyn til Jernbanepolitik tager Skeen i en anden Haand end hidtil. Altsaa, i den Henseende er dette ikke noget Ukjendt, men jeg har ikke Noget imod, at man satte Maximum ned, for saa sit man Reglen ogsaa for andre Landsdele. Jeg er overhovedet ikke imod, at man bestemte, hvis der var noget Hold deri, at man slet ikke tog Tilskud, men da jeg ikke er sikker paa, at det holdes, vilde jeg gjerne holde Døren aaben for Ydelse af Tilskud her ogsaa. Om Beløbets Fordeling har jeg iøvrigt nævnt, at Folkestillingen skulde gjøre Udslaget. Somme ville maasse finde det ubilligt eller lidt for velvilligt imod Kjøbstæderne; det kan imidlertid overveies; der er somme Kjøbstæder i alt Fald, for hvilke det ikke vil være for velvilligt. I Underædringsforslaget undtages Kjøbenhavn og Frederiksberg af den simple Grund, at de burde danne en egen Paaligningskreds, naar vi komme til større Udgifter til en Ringbane og Sligt. Dernæst har jeg tilladt mig at udtale den Tanke, at de Kommuner, der have udredt Bidrag til private Baner — og det gjælder i to Tilfælde paa Sjælland, nemlig med Gribstov Banen og den østjællandske Bane — skulde have godtgjort ved denne Paaligning vel ikke det Hele, men Halvdelen af, hvad de